

for den af ham begaaede Forseelse, tillige kunne dømmes til ikke at maatte nyde spirituøse Drikke i et Tidsrum af indtil 5 Aar. Dette skulde efter Forslaget ske offentlig ved Dom, saaledes at det blev bekendtgjort for alle, og man ønsker det bekendtgjort for en vid Kreds, thi det bestemmes i Slutningen af Paragraffen, at de Værtshusholdere, der med Kundskab om Paalæget udskænkede spirituøse Drikke for en saadan Person, ogsaa skulde straffes. Jeg har ved Forslagets 1ste Behandling udtalt mig mod denne Bestemmelse, idet jeg betegnede det som uheldigt, at man brugte Afhold fra Spiritusnydelse som en Straf, og som særlig uheldigt, at man offentlig ved Dom brugte det som et Brændemærke, man satte paa en Person, at han ikke maatte drikke Spiritus. Man har saa fra de ærede oprindelige Forslagsstilleres Side søgt at komme mig i Møde, idet de selv have stillet et Ændringsforslag til § 3, hvori de foreslæ, at dette Paalæg ikke skal gives offentlig ved Dom, men at det skal gives ved en Tilførsel til Retsprotokollen. Dette vilde jeg betragte som en Imødekommen, hvis man havde gennemført fuldt ud, at det ikke skulde offentliggøres, at vedkommende Mand ikke maatte drikke Spiritus, men man har ligesom udslettet med den ene Haand, hvad man har skrevet med den anden. Efter de ærede oprindelige Forslagsstilleres Ændringsforslag forudsættes det alligevel, at det skal blive bekendt om vedkommende Mand, at han ikke maa drikke Spiritus, thi ogsaa herefter skulle Værtshusholderne kunne straffes, hvis de skænke Spiritus for ham. Det vil altsaa sige, at dette ikke alene skal være en Tilførsel til Retsprotokollen, men at det skal blive bekendt for alle Værtshusholdere enten i hele Landet eller i alt Fald i en vid Omkreds om det Sted, hvor den vedkommende opholder sig. Nu vil jeg bede ærede Medlemmer betænke, hvorledes en Mand, som bor i en lille By, en dansk Købstad, vil være stillet, naar det bekendtgøres for alle Byens Værtshusholdere, at for denne Mand maa de ikke skænke Spiritus. Hvilken Omtale vil denne Mand ikke blive gjort til Genstand for omkring paa de forskellige Værtshuse, hvilke Drillerier vil han ikke være udsat for paa Arbejdspladsen og blandt sine Kammerater paa Værtshuse? Det maa jo erindres, at man ogsaa kommer paa Værtshus af anden Grund end for at drikke. Mange maa nødvendigvis gaa til et Beværtningssted for at nyde deres Mad. Jeg tror, at man vilde stille en saadan Mand paa en yderst

uheldig Maade, saa uheldig, at jeg finder det ganske utilladeligt. Jeg finder derfor ikke, at dette, at det kun skal gives ham Paalæg til Retsprotokollen, at han ikke maa drikke Spiritus, er nogen Forbedring af det oprindelige Forslag, naar man samtidig fastholder, at det skal bekendtgøres for alle Værtshusholdere i Landet, at de vedkommende ikke maa drikke Spiritus. Saa kan man virkelig lige saa godt bekendtgøre det for alle Mennesker, thi Værtshusholderne skulle saamænd nok sørge for at bringe en saadan interessant Nyhed videre. Jeg maa derfor vedblivende være en Modstander af § 3.

Hvad § 4 angaar foreskriver den, at naar en Person i Løbet af 5 Aar to Gange idømmes højere Straf end simpelt Fængsel for Vold eller Forbrydelse mod Sædeligheden, kan der i den sidste Dom gives ham Paalæg om, at han i et Tidsrum af indtil 5 Aar ikke maa tage Ophold andetsteds end i sin Forsørgelseskommune eller paa det Sted, som til enhver Tid af Politiet anvises ham. Jeg kan slet ikke fatte, hvilken Nytte det skulde være til, at man paalagde en Borger et saadant Stavnsbaand. Kan det nytte noget, at det paalægges en Person, at han ikke maa opholde sig noget andet Sted end i hans Forsørgelseskommune? I mange Tilfælde kan det komme ham til overordentlig stor Skade. Der kan være Arbejdsløshed i hans Forsørgelseskommune i det Fag, han tilhører, medens det maaske var muligt for ham at faa Arbejde andetsteds. Naar han ikke maa forlade sin Opholdskommune, tvinger man ham gennem denne Lovbestemmelse til at være arbejdsløs og tilvejebringer derved let et Forhold, som vil have til Følge, at han kommer til at gaa paa Sognet og nyde Fattighjælp. Baade for det private og det offentlige Skyld mener jeg derfor, at en saadan Bestemmelse som den i § 4 bør udgaa, og derfor har jeg stillet Forslag derom.

Efter disse specielle Bemærkninger om hver af disse Bestemmelser ønsker jeg ogsaa med et Par Ord at bringe en almindelig Begrundelse af det Synspunkt, der har ført mig til at stille Forslag om disse to Bestemmelser: at stille Afholdenhed fra Spiritusnydelse op som Straf og at paalægge Stavnsbaand for Personer, som have begaaet Vold i beruset Tilstand — en almindelig Begrundelse af, at jeg er imod den Slags Bestemmelser. Jeg havde allerede ved første Behandling Løjlighed til at udtale som min bestemte Opfattelse at Ædrueligheden er gaaet overordentlig